

מסכת יבמות --- פסוקים

<p>אזהרה שמענו עונש מניין אמר קרא (ויקרא יח, כט) כי כל (איש) אשר יעשה מכל התועבות וגו</p>	<p>יבמות ג:ב</p>
<p>ואיבעית אימא משום דמופנה מכדי כתב (ויקרא יט, יט) ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך</p>	<p>יבמות ד:ב</p>
<p>ותנא דבי ר' ישמעאל טעמא דכתב רחמנא צמר ופשתים הא לאו הכי כלאים בציצית ה"א דאסר רחמנא והכתיב (במדבר טו, לח) ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם</p>	<p>יבמות ד:ב</p>
<p>דרבא רמי כתיב הכנף מין כנף וכתוב צמר ופשתים הא כיצד צמר ופשתים פוטרין בין במינן בין שלא במינן שאר מינין במינן פוטרין שלא במינן אין פוטרין</p>	<p>יבמות ד:ב</p>
<p>לרבנן מנא להו נפקא להו מראשו דתניא (ויקרא יד, ט) ראשו מה תלמוד לומר לפי שנאמר (ויקרא יט, כז) לא תקיפו את פאת ראשכם שומע אני אף מצורע כן תלמוד לומר ראשו</p>	<p>יבמות ה:א</p>
<p>מה ללאו דהקפה שכן לאו שאין שוה בכל אלא אתיא מזקנו דתניא (ויקרא יד, ט) זקנו מה תלמוד לומר לפי שנאמר (ויקרא כא, ה) ופאת זקנם לא יגלחו שומע אני אף כהן מצורע כן ת"ל זקנו</p>	<p>יבמות ה:א</p>
<p>סד"א שאני כהנים הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יתירות אפילו לאו שאין שוה בכל לא דחי קמ"ל דחיי אלא אתיא מראשו דהך תנא דתניא ראשו מה ת"ל לפי שנאמר (במדבר ו, ה) תער לא יעבור על ראשו שומע אני אף מצורע ונזיר כן ת"ל ראשו</p>	<p>יבמות ה:א</p>
<p>יכול אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר יכול ישמע לו ת"ל (ויקרא יט, ג) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו כולכם חייבין בכבודי</p>	<p>יבמות ו:א</p>
<p>אלא סד"א תיתי מהבערה דתנא דבי רבי ישמעאל (שמות לה, ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם</p>	<p>יבמות ו:ב</p>
<p>רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפי שנאמר (דברים כא, כב) וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת שומע אני בין בחול בין בשבת ומה אני מקיים (שמות לא, יד) מחלליה מות יומת בשאר מלאכות חוץ ממיתת ב"ד או אינו אלא אפילו מיתת ב"ד</p>	<p>יבמות ו:ב</p>
<p>ה"ק מה אני מקיים (שמות לא, יד) מחלליה מות יומת בשאר מלאכות חוץ ממיתת ב"ד אבל מיתת ב"ד דחי שבת דאתי עשה ודחי ל"ת</p>	<p>יבמות ז:א</p>
<p>אלא לדבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש שאי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש דתניא דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש כיצד (ויקרא יד, ג) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן שאין ת"ל כחטאת האשם ומה ת"ל כחטאת האשם לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבהן יד ובהן רגל הימנית</p>	<p>יבמות ז:א</p>
<p>תלמוד לומר (ויקרא יד, ג) כי כחטאת האשם הוא מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח</p>	<p>יבמות ז:ב</p>
<p>דבר תורה אפי' עשה לית ביה שנאמר (דברי הימים ב, ה) ויעמוד יהושפט בקהל יהודה לפני החצר החדשה מאי חצר החדשה אמר (ר' יוחנן) שחדשו בה דברים ואמרו טבול יום לא יכנס למחנה לוי</p>	<p>יבמות ז:ב</p>
<p>רבי אומר (דברים כה, ה) ולקח ולקחה (דברים כה, ה) ויבם ויבמה לאסור צרות ועריות אימא לאסור צרות של עריות</p>	<p>יבמות ח:א</p>
<p>אמר קרא בחייה כל שבחייה האי בחייה מיבעי ליה למעוטי לאחר מיתה ההיא (ויקרא יח, יח) מואשה אל אחותה נפקא אי מואשה אל אחותה ה"א נתגרשה שריא ת"ל בחייה כל שבחייה דאע"ג דנתגרשה לא</p>	<p>יבמות ח:ב</p>
<p>אשכחן צבור משיח מנלן דכתיב במשיח (ויקרא ד, ג) לאשמת העם הרי משיח כצבור יחיד ונשיא אתיא מצות מצות ולא בעבודת כוכבים אלא על דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת</p>	<p>יבמות ט:א</p>
<p>צבור בעבודת כוכבים יליף מעיני מעיני יחיד נשיא ומשיח (במדבר טו, כז) מואם נפש אחת יחיד ואחד נשיא ואחד משיח במשמע וי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד תחתון מן העליון</p>	<p>יבמות ט:א</p>
<p>אמר ר"ל הוא אין חייב על החלוצה כרת והאחין חייבין על החלוצה כרת על הצרה בין הוא ובין האחים חייבין על הצרה כרת ורבי יוחנן אמר בין הוא ובין האחין אינן חייבין לא על החלוצה כרת ולא על הצרה כרת מ"ט דר"ל אמר קרא (דברים כה, ט) אשר לא יבנה כיון שלא בנה שוב לא יבנה</p>	<p>יבמות י:ב</p>
<p>המחזיר גרושתו מן הנישואין אסורה מן האירוסין מותרת משום שנאמר (דברים כד, ז) אחרי אשר הוטמאה</p>	<p>יבמות יא:ב</p>
<p>ואמאי קרי ליה נסתרה לישנא מעליא נקט נבעלה טומאה בהדיא כתיב בה (במדבר ה, ג) ונסתרה והיא נטמאה</p>	<p>יבמות יא:ב</p>
<p>כיון דאמר ר' יוסי בן כיפר טומאה במחזיר גרושתו הוא דכתיבא צרתה כמותה ואי משום דכתיב בה (דברים כד, ז) תועבה היא היא תועבה ואין בניה תועבין</p>	<p>יבמות יא:ב</p>
<p>אמר רב אסי צרת אילונית אסורה שנאמר (דברים כה, ו) והיה הבכור אשר תלד פרט לאילונית שאינה יולדת</p>	<p>יבמות יב:א</p>
<p>מתיב רב ששת שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה שני מאמר ומת הרי אלו חולצות ולא מתייבמות שנאמר (דברים כה, ה) ומת אחד מהם יבמה יבא עליה מי שעליה זיקת יבם אחד ולא זיקת שני יבמין</p>	<p>יבמות יב:א</p>
<p>ואיזו היא קטנה מבת י"א שנה ויום אחד עד י"ב שנה ויום אחד פחות מכאן ויתר על כן משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכ"א אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר (תהלים קטז, ו) שומר פתאים השם</p>	<p>יבמות יב:ב</p>
<p>מר רב יהודה דאמר קרא (ויקרא יח, יח) לצרור התורה ריבתה צרות הרבה</p>	<p>יבמות יג:א</p>
<p>אי טעמא דבית שמאי דכתיב (דברים כה, ה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר חוצה מכלל דאיכא פנימית ואמר רחמנא לא תהיה</p>	<p>יבמות יג:ב</p>

ותנא דבי ר' ישמעאל כגון אלים (שמות טו, כז) אלימה מחנים (שמואל ב יז, כד) מחנימה מצרים (בראשית יב, י) מצרימה (במדבר לג, מו) דבלתימה (יחזקאל ח, ג) ירושלימה (דברי הימים א ה, ט) מדברה	יבמות ג:ב
אמר ליה ר"ל לר' יוחנן איקרי כאן (דברים יד, א) לא תתגודדו לא תעשו אגודות אגודות	יבמות ג:ב
אמר ר' יוחנן (אסתר ט, לא) לקיים את ימי הפורים בזמניהם זמנים הרבה תיקנו להם חכמים	יבמות ג:ב
רבי יהושע היא דאמר אין משגיחין בבת קול ומ"ד עשו קרינן כאן (דברים יד, א) לא תתגודדו לא תעשו אגודות אגודות	יבמות ד:א
לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מבית הלל ולא ב"ה מבית שמאי ללמדך שחיבה וריעות נוהגים זה בזה לקיים מה שנאמר (זכריה ח, יט) האמת והשלום אהבו	יבמות ד:ב
לב"ש היכי נעביד להו ליחלצו מימאסי אגבריהו וכי תימא לימאסן (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום	יבמות ט:א
עזריה אמר ויש לו בן לעזריה חבירו קרא עליו המקרא הזה (תהלים לז, כה) נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם	יבמות ט:א
בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל הכל נפנו על כסף וזהב והם נפנו על בנות ירושלים שנאמר (איכה ה, יא) נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה	יבמות ט:ב
אמר רבי יונתן פסוק זה שר העולם אמרו (תהלים לז, כה) נער הייתי גם זקנתי מאן אמריה אילימא קודשא בריך הוא מי איכא זקנה קמיה	יבמות ט:ב
אמר רבי יונתן מאי דכתיב (איכה א, י) ידו פרש צר על כל מחמדיה זה עמון ומואב בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל הכל נפנו על כסף וזהב והם נפנו על ס"ת אמרו זה שכתוב בו (דברים כג, ד) לא יבא עמוני ומואבי בקהל השם	יבמות ט:ב
איכה א, יז) צוה השם ליעקב סביביו צרוי אמר רב כגון הומניא לפום נהרא)	יבמות ט:ב
אמר רב יהודה א"ר אסי עובד כוכבים שקידש בזמן הזה חוששין לקדושין שמא מעשרת השבטים הוא והא כל דפריש מרובא פריש בדוכתא דקביעי דאמר רבי אבא בר כהנא (מלכים ב יח, יא) וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי חלח זה חלזון וחבור א"ל לא זזו משם עד שעשאוים עובדי כוכבים גמורים שנאמר (הושע ה, ז) בגדו כי בנים זדים ילדו	יבמות ט:ב י:א
במתניתא תנא כל שאין מכיר משפחתו ושבטו נפנה לשם אמר רבא והיא עמוקה משאול שנאמר (הושע יג, יד) מיד שאול אפדם ממות אגאלם	יבמות י:א
אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא (דברים כה, ה) כי ישבו אחים יחדו שהיתה להם ישיבה אחת בעולם פרט לאשת אחיו שלא היה בעולמו	יבמות י:ב
שלוש נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה שני מאמר ומת הרי אלו חולצות ולא מתייבמות שנאמר (דברים כה, ה) ומת אחד מהם יבמה יבא עליה מי שעליה זיקת יבם אחד ולא שעליה זיקת שני יבמין	יבמות י:ב
ר"ש פוסט בשתייהן מן החליצה ומן הייבום שנא' (ויקרא יח, יח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרור בשעה שנעשו צרות זו לזו לא יהא לך ליקוחין אפי' באחת מהן	יבמות י:א
שאני התם דאמר קרא (דברים כה, ה) ולקחה לו לאשה כיון שלקחה נעשית כאשתו לכל דבר אי הכי הכא נמי הא כתב רחמנא (דברים כה, ה) ויבמה ומה ראית מסתברא שדי היתירא אהיתירא ושדי איסורא אאיסורא	יבמות כ:א
איסור קדושה אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט: ואמאי קרי להו איסור קדושה דכתיב (ויקרא כא, ו) קדושים יהיו לאלהיהם	יבמות כ:א
ואמאי קרי ליה איסור מצוה דכתי' (ויקרא כז, לד) אלה המצות איסור קדושה שניות מדברי סופרים	יבמות כ:א
אמר רב אמר קרא (דברים כה, ז) ועלתה יבמתו השערה שאין ת"ל יבמתו מה תלמוד לומר יבמתו יש לך יבמה אחת שעולה לחליצה ואינה עולה לייבום	יבמות כ:א
ואימא חייבי כריתות אמר קרא (דברים כה, ז) אם לא יחפוץ האיש לקחת הא חפץ מייבם כל העולה לייבום עולה לחליצה וכל שאין עולה לייבום אינו עולה לחליצה	יבמות כ:א
מה שעשו עשו ואם בעלו קנו ואסור לקיימן משום שנאמר (דברים כג, ב) לא יבא פצוע דכא	יבמות כ:ב
אמר רבא אלמנה מן האירוסין נמי עשה ולא תעשה הוא דכתיב (ויקרא כא, ו) קדושים יהיו לאלהיהם	יבמות כ:ב
ממזרת ונתינה מאי איכא למימר כתיב (ויקרא יא, מד) והתקדשתם אי הכי כל התורה כולה נמי עשה ולא תעשה הוא דכתיב והתקדשתם	יבמות כ:ב
אמר רבא רמז לשניות מן התורה מנין שנאמר (ויקרא יח, כז) כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ האל	יבמות כ:א
ומאי משמע דהאל לישנא דקשה הוא דכתיב (יחזקאל יז, יג) ואת אילי הארץ לקח	יבמות כ:א
רב יהודה אמר מהכא (קהלת יב, ט) ואזן וחקר תקן משלים הרבה	יבמות כ:א

ר' אושעיא אמר מהכא (משלי ד, טו) פרעהו אל תעבר בו שטה מעליו ועבור	יבמות כא:א
רב כהנא אמר מהכא (ויקרא יח, ל) ושמרתם את משמרתי עשו משמרת למשמרת	יבמות כא:א
דאורייתא היא דכתיב (ויקרא יח, יז) את בת בנה ואת בת בתה	יבמות כא:א
דכתיב (ויקרא יח, טו) ערות כלתך לא תגלה אימא כלת בנו וכלת בנו יש לה הפסק	יבמות כא:ב
וכתיב (ויקרא כא, ב) כי אם לשארו הקרוב אליו ואמר מר שארו זו אשתו וכתוב (ויקרא כא, ז) לא יטמא בעל בעמיו להחלו יש בעל שמטמא ויש בעל שאין מטמא	יבמות כב:ב
חוץ ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים: מ"ט אמר קרא (שמות כא, ז) האשה וילדיה תהיה לאדוניה	יבמות כב:ב
מאי אמר רב יהודה לאיתוויי ממזר מאי טעמא דאמר קרא (דברים כה, ה) ובן אין לו עיין עליו: וחייב על מכתו	יבמות כב:ב
אמאי קרי כאן (שמות כב, כז) ונשיא בעמך לא תאור בעושה מעשה עמך כדאמר רב פנחס משמיה דרב פפא בעושה תשובה הכא נמי כשעשה תשובה	יבמות כב:ב
אומר איזהו (קהלת א, טו) מעוות לא יוכל לתקן זה הבא על הערה והוליד ממנה ממזר	יבמות כב:ב
מאי טעמייהו דרבנן אמרי מכדי כתיב (ויקרא יח, ט) ערות אחותך בת אביך או בת אמך ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא למה לי ש"מ לחייבו משום אחותו ומשום בת אשת אביו	יבמות כב:ב
כתיב (ויקרא יח, ז) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה דידה ובת בתה דידה שרי וכתוב (ויקרא יח, יז) ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה הא כיצד כאן באונסין כאן בנשואין	יבמות כב:ב
כתיב (דברים כא, טו) כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וכי יש אהובה לפני המקום ויש שנואה לפני המקום אלא אהובה אהובה בנישואיה שנואה בנישואיה	יבמות כג:א
אמר רבא אמר קרא (ויקרא יח, ט) ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ בין שאומרים לו לאביך קיים בין שאומרים לו לאביך הוצא	יבמות כג:א
ורבנן למעוטי שפחה ועובדת כוכבים מנא להו נפקא להו (שמות כא, ז) מהאשה וילדיה תהיה לאדוניה	יבמות כג:א
א"ר יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי אמר קרא (דברים ז, ז) כי יסיר את בנך מאחרי בנך מישראלית קרוי בנך ואין בנך הבא מן העובדת כוכבים קרוי בנך אלא בנה	יבמות כג:א
(ויקרא כא, ז) גרושה אין לי אלא גרושה חלוצה מנין ת"ל ואשה מדרבנן הוא וקרא אסמכתא בעלמא הוא	יבמות כד:א
ת"ר (דברים כה, ו) והיה הבכור מיכן שמצוה בגדול לייבם	יבמות כד:א
ולא ימחה שמו פרט לסריס ששמו מחוי	יבמות כד:א
דאמר רב אסי (משלי ד, כד) הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים וגו' ת"ר אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה	יבמות כד:ב
א"ר אליעזר מאי קרא (ישעיהו נד, טו) הן גור יגור אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול אבל אידך לא	יבמות כד:ב
והאמר רב יוסף פלוני רבעני לאונסי הוא ואחר מצטרפין להרגו לרצוני רשע הוא והתורה אמרה (שמות כג, א) אל תשת ידך עם רשע להיות עד חסם וכ"ת שאני עדות אשה דאקילו בה רבנן	יבמות כה:א
ר"ש פוטר בשתייהן מן החליצה ומן הייבום שנאמר (ויקרא יח, יח) ואשה אל אחותה לא תקח לצרור בשעה שנעשו צרות זו לזו לא יהא לך ליקוחין אפי' באחת מהן	יבמות כח:ב
א"ל השתא לא עבד בה מאמר כתיב (דברים כה, ה) יבמה יבא עליה בעל כרחא עבד בה מאמר מיבעיא	יבמות כט:ב
שלשה אחין שנים מהם נשואים שתי אחיות ואחד נשוי נכרית מת אחד מבעלי אחיות וכנס נשוי נכרית את אשתו ומתה אשתו של שני ואח"כ מת נשוי נכרית הרי זו אסורה עליו עולמית הואיל ונאסרה עליו שעה אחת: גמ' אמר רב יהודה אמר רב כל יבמה שאין אני קורא בה בשעת נפילה (דברים כה, ה) יבמה יבא עליה הרי היא כאשת אח שיש לה בנים ואסורה	יבמות לא
אמר אביי (איוב לו, לג) יגיד עליו ריעו תנא בקידושין וה"ה לגירושין תנא בגירושין וה"ה לקידושין	יבמות לא:ב
ג' אחין נשואין ג' נכריות ומת אחד מהן ועשה בה השני מאמר ומת הרי אלו חולצות ולא מתייבמות שנאמר (דברים כה, ה) ומת אחד מהן יבמה יבא עליה שעליה זיקת יבם אחד ולא שעליה זיקת ב' יבמין	יבמות לא:ב
כמעשה ער ואונן דכתיב (בראשית לח, ט) והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה ולא כמעשה ער ואונן דאילו התם שלא כדרכה והכא כדרכה	יבמות לד:ב
דכתיב (בראשית לח, ז) וימת גם אותו אף הוא באותו מיתה מת בשלמא אונן משום לא לו יהיה הזרע אלא ער מ"ט עבד הכי כדי שלא תתעבר ויכחיש יפיה	יבמות לד:ב
ת"ר (ויקרא טו, כד) אותה פרט לכלה דברי רבי יהודה וחכ"א פרט לשלא כדרכה	יבמות לד:ב

	רבי יוחנן סבר (דברים כה, ה) וכן אין לו אמר רחמנא והא לית ליה	יבמות לה:ב
	הרי שבא על נשים הרבה ואין יודע על איזהו מהן בא וכן היא שבאו עליה אנשים הרבה ואינה יודעת מאיזה מהן קבלה נמצא אב נושא את בתו ואח נושא את אחותו ונתמלא כל העולם כולו ממזרין ועל זה נאמר (ויקרא יט, כט) ומלאה הארץ זמה אומר לא ישא אדם אשתו ודעתו לגרשה משום שנאמר (משלי ג, כט) אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך	יבמות לז:ב יבמות לז:ב
	וב"ה אומרים או שותות או לא נוטלות כתובתן או שותות (במדבר ה, טו) והביא האיש את אשתו	יבמות לח:ב
	א"ר יוסי בר חנינא לומר שמגרשה בגט ומחזירה מגרשה בגט פשיטא סד"א הואיל וכתוב (דברים כה, ה) ולקחה לו לאשה ויבמה אמר רחמנא ועדיין יבומי הראשון עליה בחליצה אין בגט לא קמ"ל	יבמות לט:א
	בדיק תלא רחמנא (דברים כה, ז) ואם לא יחפוץ האיש הא אם חפץ אי בעי חליץ אי בעי ייבם	יבמות לט:ב
	דתניא אבא שאול אומר הכונס את יבמתו לשם נוי ולשום אישות ולשום דבר אחר כאילו פוגע בערוה וקרוב אני בעיני להיות הולד ממזר וחכמים אומרים (דברים כה, ה) יבמה יבא עליה מכל מקום	יבמות לט:ב
	אימא רישא (ויקרא ו, ט) מצות תאכל במקום קדוש מצוה	יבמות לט:ב
	רצה אוכלה רצה אינו אוכלה רצה אוכלה והכתיב (שמות כט, לג) ואכלו אותם אשר כופר בהם מלמד שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין אלא רצה הוא אוכלה רצה כהן אחר אוכלה ת"ל מצות תאכל במקום קדוש מצוה	יבמות מ:א
	אלא רצה מצוה רצה חמץ אוכלה והכתיב (ויקרא ו, ז) לא תאפה חמץ חלקם	יבמות מ:א
	הכונס את יבמתו וכו' מ"ט (דברים כה, ו) יקום על שם אחיו אמר רחמנא והרי קם	יבמות מ:א
	מ"ט דר' יהודה דכתיב (דברים כה, ו) והיה הבכור אשר תלד בככור מה בכור אין לו בחיי האב אף האי נמי אין לו בחיי האב אי מה בכור נוטל פי שנים לאחר מיתת האב אף האי נוטל פי שנים לאחר מיתת האב	יבמות מ:א
	בכך קרא עליו מקרא זה (דברים כה, ז) אם לא יחפוץ הא אם חפץ יבם כל העולה לייבום עולה לחליצה	יבמות מא:ב
	דאמר קרא (בראשית ז, ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחרך להבחין בין זרעו של ראשון לזרעו של שני	יבמות מב:א
	שנאמר (שמואל א א, כ) ויהי לתקופות הימים מיעוט תקופות ב' מיעוט ימים ב' ותמתין משהו ותנשא וכי מלו שלשה חדשים לבדקה	יבמות מב:א
	והתניא (דברים כה, ח) וקראו לו זקני עירו הן ולא שלוחן ודברו אליו מלמד שמשיאין לו עצה הוגנת לו שאם היה הוא ילד והיא זקנה הוא זקן והיא ילדה אומרין לו מה לך אצל ילדה מה לך אצל זקנה כלך אצל שכמותך ואל תשים קטטה בביתך	יבמות מד:א
	א"ר יוחנן אמר קרא (דברים כה, ט) אשר לא יבנה את בית אחיו בית אחד הוא בונה ואין בונה שני בתים	יבמות מד:א
	אמר מר זוטרא בר טוביה אמר קרא (דברים כה, י) בית חלוץ הנעל בית אחד הוא חולץ ואין חולץ שני בתים	יבמות מד:א
	ונייבם לחדא ונחלוץ לחדא אמר קרא (דברים כה, ז) אם לא יחפוץ הא חפץ ייבם כל העולה ליבום עולה לחליצה כל שאין עולה לייבום אין עולה לחליצה	יבמות מד:א
	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון מנין לעובד כוכבים ועבד הבא על הכהנת ועל הלוייה ועל הישראלית שפסלוה שנאמר (ויקרא כב, יג) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין להם אלמנות וגירושין בה	יבמות מה:א
	ואל"ג דאמר מר (דברים ז, טו) שום תשים עליך מלך כל משימות שאתה משים אל יהו אלא מקרב אחיך האי כיון דאמו מישראל מקרב אחיך קרינן ביה	יבמות מה:ב
	לא שנו אלא בלוקח מן העובד כוכבים אבל עובד כוכבים גופיה קני דכתיב (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו אתם קונים מהם ולא הם קונים מכם ולא הם קונים זה מזה ולא הם קונים מכם	יבמות מו:א
	אילימא למעשה ידי אטו עובד כוכבים לא קני ליה לישראל למעשה ידי והכתיב (ויקרא כה, מז) או לעקר משפחת גר ואמר מר משפחת גר זה העובד כוכבים אלא לאו לגופיה וקאמר רחמנא אתם קונים מהם אפילו גופיה פריך	יבמות מו:א
	ודלמא נקיות בעלמא אלא מהכא (שמות כד, ח) ויקח משה את הדם ויזרוק על העם וגמירי דאין הזאה בלא טבילה	יבמות מו:ב
	אמר רבי יוחנן גר צריך ג' משפט כתיב ביה ת"ר מי שבא ואמר גר אני יכול נקבלנו ת"ל אתך במוחזק לך בא ועדין עמו מנין ת"ל (ויקרא יט, לג) וכי יגור אתך גר בארצכם אין לי אלא בארץ בח"ל מנין תלמוד לומר אתך בכל מקום שאתך אם כן מה ת"ל בארץ בארץ צריך להביא ראיה בח"ל אין צריך להביא ראיה דברי ר' יהודה וחכמים אומרים בין בארץ בין בחוצה לארץ צריך להביא ראיה	יבמות מו:ב
	ת"ר (דברים א, טז) ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו מכאן א"ר יהודה גר שנתגייר בב"ד הרי זה גר בינו לבין עצמו אינו גר	יבמות מז:א
	והתניא (דברים כא, יז) יכיר יכירנו לאחרים מכאן א"ר יהודה נאמן אדם לומר זה בני בכור	יבמות מז:א
	קשים גרים לישראל כספחת דכתיב (ישעיהו יד, א) ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב	יבמות מז:ב
	דכתיב (רות א, יח) ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה אמרה לה אסיר לן תחום שבת (רות א, טז) באשר תלכי אלך אסיר לן יחוד (רות א, טז) באשר תלכי אלך מפקדינן שש מאות וי"ג מצות (רות א, טז) עמך עמי אסיר לן עבודת כוכבים (רות א, טז) ואלהיך אלהי ארבע מיתות נמסרו לב"ד (רות א, יז) באשר תמותי אמות ב' קברים נמסרו לב"ד (רות א, יז) ושם אקבר מיד ותרא כי מתאמצת היא	יבמות מז:ב
	דתניא (דברים כא, יג) ובכתה את אביה ואת אמה וגו' בד"א שלא קבלה עליה אבל קבלה עליה מטבילה ומותר בה מיד	יבמות מז:ב

מאי טעמא דרבי שמעון בן אלעזר דכתיב (שמות יב, מד) כל עבד איש מקנת כסף עבד איש ולא עבד אשה אלא עבד איש אתה מל בעל כרחו ואי אתה מל בן איש בעל כרחו	יבמות מח:א
כי תניא ההיא לענין טבילה תניא תנו רבנן (דברים כא, יב) וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה רבי אליעזר אומר תקוץ רבי עקיבא אומר תגדיל	יבמות מח:א
שמואל ב יט, כה) ומפיבושת בן שאול ירד לקראת המלך לא עשה רגליו ולא עשה שפמו מאי עשיה העברה ת"ר (דברים כא, יג) ובכתה את אביה ואת אמה	יבמות מח:א
ר"ע אומר אביה ואמה זו עבודת כוכבים וכן הוא אומר (ירמיהו ב, כז) אומרים לעץ אבי אתה אמר ליה ר' ישמעאל הרי הוא אומר (שמות כג, יב) וינפש בן אמתך א"ל בלוקח עבד בין השמשות ולא הספיק למולו הכתוב מדבר	יבמות מח:ב
בעבד ערל הכתוב מדבר אתה אומר בעבד ערל או אינו אלא בעבד מהול כשהוא אומר (דברים ה, יג) למען ינוח עבדך ואמתך כמוך הרי עבד מהול אמור הא מה אני מקיים וינפש בן אמתך בעבד ערל והגר זה גר תושב אתה אומר זה גר תושב או אינו אלא גר צדק כשהוא אומר וגרך אשר בשעריך הרי גר צדק	יבמות מח:ב
אבא חנן אומר משום ר' אלעזר לפי שאין עושין מאהבה אלא מיראה אחרים אומרים מפני ששהו עצמם להכנס תחת כנפי השכינה אמר ר' אבהו ואיתימא ר' חנינא מאי קראה (רות ב, יב) ישלם ה' פעלך ותהי משכורתך שלמה מעם ה' אלהי ישראל אשר באת לחסות וגומר	יבמות מח:ב
מ"ט דרבי עקיבא דכתיב (דברים כג, א) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כנף שראה אביו לא יגלה וסבר לה כר' יהודה דאמר באנוסת אביו הכתוב מדבר דהויה לה חייבי לאוין וסמיק ליה (דברים כג, ג) לא יבא ממזר בקהל השם על הסוטה שאין הולד ממזר נדה דהא תפסי בה קידושין שנאמר (ויקרא טו, כד) ותהי נדתה עליו אפי' בשעת נדתה תפסי בה קידושין סוטה נמי דהא תפסי בה קידושין	יבמות מט:א יבמות מט:ב
אמר ליה משה רבך אמר (שמות לג, כ) כי לא יראני האדם וחי ואת אמרת (ישעיהו ו, א) ואראה את ה' יושב על כסא רם ונשא משה רבך אמר (דברים ד, ז) מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו ואת אמרת (ישעיהו נה, י) דרשו ה' בהמצאו משה רבך אמר (שמות כג, כו) את מספר ימך אמלא ואת אמרת (מלכים ב, כ, ו) והוספתי על ימך חמש עשרה שנה אמר ישעיה ידענא ביה דלא מקבל מה דאימא ליה ואי אימא ליה אישויה מזיד אמר שם איבלע בארזא אתיוה לארזא ונסרוה כי מטא להדי פומא נח נפשיה משום דאמר (ישעיהו ו, ה) ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב מכל מקום קשו קראי אהדדי ואראה את ה' כדתניא כל הנביאים נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה משה רבינו נסתכל באספקלריא המאירה	יבמות מט:ב
דרשו ה' בהמצאו הא ביחיד הא בצבור ויחיד אימת אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים	יבמות מט:ב
הרי הוא אומר והוספתי על ימך חמש עשרה שנה אמר להם משלו הוסיפו לו תדע שהרי נביא עומד ומתנבא (מלכים א יג, ב) הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו ועדיין לא נולד מנשה ורבנן מי כתיב מחזקיה לבית דוד כתיב אי מחזקיה נולד אי מאינש אחרינא	יבמות נא
דתניא (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה לא יקחו אפילו לא נתגרשה אלא מאישה לא יקחו אומר מנין לנותן גט ליבמתו שנאסרה עליו עולמית שנאמר (דברים כד, ד) לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה אחר שילוח	יבמות נב:א יבמות נב:ב
כגון שנתכוון לאשתו ותקפוהו עובדי כוכבים ודבקום זה בזה ובא עליה מנא הני מילי דתנו רבנן (דברים כה, ה) יבמה יבא עליה מצוה דבר אחר יבמה יבא עליה בין בשוגג בין במזיד בין באונס בין ברצון והא אפיקתיה למצוה למצוה (דברים כה, ז) מואם לא יחפוץ האיש נפקא הא חפץ יבם	יבמות נד:א יבמות נד:א
ואין כסף ושטר גומרין בה ויבמה בעל כרחה ד"א יבמה יבא עליה בין בשוגג כו' והא אפיקתי' לכדרכה ההוא (דברים כה, ז) מלהקים לאחיו שם נפקא במקום שמקים שם אמר עולא מנין להעראה מן התורה שנאמר (ויקרא כ, יח) ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקורה הערה מכאן להעראה מן התורה	יבמות נד:א יבמות נד:א
אשכחן נדה שאר עריות מנין וכ"ת נילף מנדה מה לנדה שכן מטמאה את בועלה אלא אתיא מאשת אח דכתיב (ויקרא כ, כא) ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא וכי אשת אחיו [לעולם] נדה היא אלא כנדה מה נדה בהעראה אף אשת אח בהעראה מה לאשת אח שכן בידו לרבות דאי בעי מקדש ואזיל כי אלפא אלא אתיא מאחות אב ואחות אם דכתיב (ויקרא כ, יט) וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה	יבמות נד:א יבמות נד:א
אלא רמז ליבמה שאסורה בחיי בעלה מנין האי סברא היא מדאמר רחמנא לאחר מיתת בעלה שריא מכלל דבחיי בעלה אסורה ודלמא לאחר מיתת בעלה מצוה בחיי בעלה רשות אי נמי לאחר מיתת בעלה אין בחיי בעלה לא ולא הבא מכלל עשה עשה אמר קרא (ויקרא כ, כא) ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה היא וכי אשת אחיו נדה היא אלא כנדה מה נדה אף על פי שיש לה היתר לאחר מכאן	יבמות נד:ב
דתניא (ויקרא יח, יב) ערות אחות אביך לא תגלה בין מן האב בין מן האם אתה אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב בין מן האם ואשת אח גופה מנ"ל דתניא (ויקרא יח, טז) ערות אשת אחיך לא תגלה בין מן האב בין מן האם אומר בין מן האב בין מן האם או אינו אלא מן האב ולא מן האם ודין הוא חייב כאן וחייב באחותו מה אחותו בין מן האב בין מן האם אף כאן בין מן האב בין מן האם	יבמות נד:ב יבמות נה:א
ולאו הבא מכלל עשה עשה כתב קרא אחרינא (ויקרא כ, כא) ערות אחיו גלה ואימא אשת אח מן האם כאשת אח מן האב מה אשת אח מן האב לאחר מיתת בעלה שריא אף אשת אח מן האם לאחר מיתת בעלה שריא	יבמות נה:א

ולמה יצתה כרת באחותו לדונו בכרת ולא במלקות לחלק מנלן נפקא ליה (ויקרא יח, יט) מואל אשה בנדת טומאתה לחייב על כל אשה ואשה דודתו דכתב בה רחמנא ערירים יהיו	יבמות נה:א
ל"ל לכדברה דרבה רמי כתיב (ויקרא כ, כא) ערירים יהיו וכתיב (ויקרא כ, כ) ערירים ימותו הא כיצד יש לו בנים קוברן אין לו בנים הולך ערירי ואיצטריך למכתב ערירים יהיו ואיצטריך למכתב ערירים ימותו דאי כתב רחמנא ערירים יהיו ה"א עד חטאיה אבל מחטאיה ואילך לא כתב רחמנא ערירים ימותו ואי כתב רחמנא ערירים ימותו ה"א מחטאיה ואילך אבל מעיקרא לא צריכא העראה דחייבי לאוין מנלן מדגלי רחמנא (ויקרא יט, כ) שכבת זרע גבי שפחה חרופה מכלל דחייבי לאוין בהעראה אדרבה מדגלי רחמנא העראה בחייבי כריתות מכלל דחייבי לאוין בגמר ביאה	יבמות נה:א
מתיב רבי יזרא (במדבר ה, יג) והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת ויש לך אחרת שאע"פ שנתפשה אסורה ואי זו אשת כהן ולא הבא מכלל עשה עשה	יבמות נו:ב
אמר רבא הכל היו בכלל (דברים כד, ז) אחרי אשר הוטמאה כשפרט לך הכתוב גבי אשת ישראל והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת מכלל דאשת כהן כדקיימא קיימא	יבמות נו:ב
מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים שמאכילה בתרומה שנאמר (ויקרא כב, יא) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו	יבמות נז:א
כשהיא נשואה מי בדקי לה מיא והתניא (במדבר ה, לא) ונקה האיש מעון בזמן שהאיש מנוקה מעון המים בודקין את אשתו אין האיש מנוקה מעון אין המים בודקין את אשתו	יבמות נח:א
מתניתא בדיה (במדבר ה, כ) מבלעדי אישך מי שקדמה שכיבת בעל לבעול ולא שקדמה שכיבת בועל לבעול	יבמות נח:א
כי קמיבעיא לי (ויקרא כא, יג) והוא אשה בבתוליה יקח מאי קיחה דקדושין בעינן או קיחה דנישואין בעינן	יבמות נט:א
אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול יכנס שאני התם דכתיב (ויקרא כא, יד) יקח אשה הכא נמי כתיב אשה אחת ולא שתיים	יבמות נט:א
מתיב רבא (דברים כב, יט) ולו תהיה לאשה באשה הראויה לו פרט לאלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	יבמות נט:א
מילתא דאמור רבנן אין זנות לבהמה דכתיב (דברים כג, יט) לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב ותנן אתנן כלב ומחיר זונה מותרין (משום) שנאמר (דברים כג, יט) גם שניהם שנים ולא ארבעה	יבמות נט:ב
ורבנן סברי אין חלל מחייבי עשה מ"ט דראב"י דכתיב (ויקרא כא, יד) אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה וגו' וכתיב ולא יחלל זרעו בעמיו	יבמות ס:א
אין מטמא לה אנוסה ומפותה ד"ה אין מטמא לה ומוכת עץ אין מטמא לה דברי ר' שמעון שהיה ר' שמעון אומר ראויה לכ"ג מטמא לה שאין ראויה לכ"ג אין מטמא לה ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם מאי טעמא דר"מ ור' יהודה דדרשי הכי (ויקרא כא, ג) ולאחותו הבתולה פרט לאנוסה ומפותה יכול שאני מוציא אף מוכת עץ ת"ל (ויקרא כא, ג) אשר לא היתה לאיש מי שהויתה על ידי איש יצאה זו שאין הויתה	יבמות ס:א
תניא ר' שמעון בן יוחי אומר גירות פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשירה לכהונה שנאמר (במדבר לא, יח) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם	יבמות ס:ב
כדרב הונא דרב הונא רמי כתיב (במדבר לא, יז) כל אשה יודעת איש למשכב זכר הרוגו הא אינה יודעת קיימו מכלל דהטף בין ידעו בין לא ידעו קיימו	יבמות ס:ב
וכתיב (במדבר לא, יח) וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם הא ידעי הרוגו הוי אומר בראויה ליבעל הכתוב מדבר	יבמות ס:ב
אמר רב נחמן סימן לעבירה הדרוקן כיוצא בדבר אתה אומר (שופטים כא, יב) וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעו איש למשכב זכר מנא ידעי אמר רב כהנא הושיבום על פי חבית של יין בעולה ריחה נודף בתולה אין ריחה נודף	יבמות ס:ב
אמר רב כהנא בריה דרב נתן (שמות כה, לח) לרצון להם כתיב לרצון ולא לפורענות אי הכי במדין נמי אמר רב אשי להם כתיב להם לרצון ולא לפורענות ולעובדי כוכבים אפילו לפורענות	יבמות ס:ב
קברי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל שנא' (יחזקאל לד, לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם קרויין אדם ואין העובדי כוכבים קרויין אדם	יבמות סא:א
מיתיבי (במדבר לא, מ) ונפש אדם ששה עשר אלף משום בהמה	יבמות סא:א
(יונה ד, יא) אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבוא אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו	יבמות סא:א
(במדבר לא, יט) כל הורג נפש וכל נוגע בחלל תתחטאו דלמא איקטיל חד מישראל ורבנן לא נפקד ממנו איש	יבמות סא:א
דכתיב (במדבר יט, יד) אדם כי ימות באהל ממגע ומשא מי מעטינהו קרא	יבמות סא:א
ת"ר מנין שאם אירס את האלמנה ונתמנה להיות כהן גדול שיכנסו ת"ל (ויקרא כא, יד) יקח אשה א"ה שומרת יבם נמי אשה ולא יבמה	יבמות סא:א
מאי טעמא דר' יהודה דכתיב (הושע ד, י) אכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרוצו כל ביאה שאין בה פירצה אינה אלא בעילת זנות	יבמות סא:ב
הוא דתניא (ויקרא כא, ג) בתולה יכול קטנה ת"ל אשה אי אשה יכול בוגרת ת"ל בתולה	יבמות סא:ב
דתניא בתולה אין בתולה אלא נערה וכן הוא אומר (בראשית כד, טז) והנערה טובת מראה מאד בתולה ר' אלעזר אומר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה	יבמות סא:ב
לא יבטל אדם מפריה ורביה אלא א"כ יש לו בנים ב"ש אומרים שני זכרים וב"ה אומרים זכר ונקבה שנאמר (בראשית ה, ב) זכר ונקבה בראם	יבמות סא:ב

אע"פ שיש לו לאדם כמה בנים אסור לעמוד בלא אשה שנאמר (בראשית ב, יח) לא טוב היות האדם לבדו	יבמות א:ב
דבית שמאי ילפינן ממשה דכתיב (דברי הימים א כג, טו) בני משה גרשום ואליעזר ובית הלל ילפינן מברייתו של עולם	יבמות א:ב
והסכימה דעתו לדעת המקום שנאמר (דברים ה, ל) לך אמור להם שובו לכם לאהליכם ואתה פה עמוד עמדי	יבמות ב:א
דכתיב (שמות יט, ז) וקדשתם היום ומחר היום כמחר מה מחר לילו עמו אף היום לילו עמו ולילה	יבמות ב:א
אליבא דב"ש דכתיב (בראשית ד, ב) ותוסף ללדת את אחיו את הבל הבל ואחותו קין ואחותו וכתביב (בראשית ד, כה) כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין ורבנן אודוויי הוא דקא מודית	יבמות ב:א
אמר רבא מ"ט דר' נתן אליבא דב"ה שנא' (ישעיהו מה, יח) לא תהו בראה לשבת יצרה והא עבד לה שבת	יבמות ב:א
איתיביה ר' יוחנן לר"ל (מלכים ב כ, יב) בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל וגו' א"ל בהיותן עובדי כוכבים אית להו חייס נתגייירו לית להו חייס	יבמות ב:א
אמר רב הכל מודין בעבד שאין לו חייס דכתיב (בראשית כב, ה) שבו לכם פה עם החמור עם הדומה לחמור	יבמות ב:א
מיתיבי (שמואל ב ט, ז) ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים אמר רב אחא בר יעקב כפר בן בקר א"ה ה"נ שאני התם דיחסינהו בשמייהו ובשמא דאבוהון והכא לא מפרש	יבמות ב:א
דכתיב (מלכים א טו, יח) וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברימון בן חזיון מלך ארם היושב בדמשק לאמר איתמר היו לו בנים ומתו רב הונא אמר קיים פריה ורביה	יבמות ב:א
דאמר רב אסי אין בן דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף שנאמר (ישעיהו נז, טז) כי רוח מלפני יעטוף וגו	יבמות ב:א
מילתא דאמור רבנן בני בנים הרי הן כבנים אילימא מדכתיב (בראשית לא, מג) הבנות בנותי והבנים בני	יבמות ב:ב
אלא מהכא (דברי הימים א ב, כא) ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד ותלד לו את שגוב וכתביב (שופטים ה, יד) מני מכיר ירדו מחוקקים וכתביב (תהלים ס, ט) יהודה מחוקקי	יבמות ב:ב
כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה בלא ברכה בלא טובה בלא שמחה דכתיב (דברים יד, כו) ושמחת אתה וביתך בלא ברכה דכתיב (יחזקאל מד, ל) להניח ברכה אל ביתך בלא טובה דכתיב (בראשית ב, יח) לא טוב היות האדם לבדו	יבמות ב:ב
במערבא אמרי בלא תורה בלא חומה בלא תורה דכתיב (איוב ו, יג) האם אין עזרתי בי ותושייה נדחה ממני בלא חומה דכתיב (ירמיהו לא, כא) נקבה תסובב גבר	יבמות ב:ב
רבא בר עולא אמר בלא שלום דכתיב (איוב ה, כד) וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא	יבמות ב:ב
ואמר ריב"ל חייב אדם לפקוד את אשתו בשעה שהוא יוצא לדרך שנא' וידעת כי שלום אהלך	יבמות ב:ב
והמלוה סלע לעני בשעת דחקו עליו הכתוב אומר (ישעיהו נח, ט) אז תקרא וה' יענה תשוע ויאמר הנני	יבמות ג:א
ואמר רבי אלעזר כל אדם שאין לו קרקע אינו אדם שנא' (תהלים קטו, טז) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם	יבמות ג:א
ואמר רבי אלעזר מאי דכתיב (בראשית ב, כג) זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי מלמד שבא אדם על כל בהמה וחייה ולא נתקרה דעתו עד שבא על חוה	יבמות ג:א
ואמר ר' אלעזר מאי דכתיב (בראשית יב, ג) ונברכו בך כל משפחות האדמה אמר ליה הקב"ה לאברהם שתי ברכות טובות יש לי להבריך בך רות המואביה ונעמה העמונית כל משפחות האדמה אפילו משפחות הדרות באדמה אין מתברכות אלא בשביל ישראל	יבמות ג:א
(בראשית יח, יח) כל גויי הארץ אפילו ספינות הבאות מגליא לאספמיא אינן מתברכות אלא בשביל ישראל	יבמות ג:א
ואמר רבי אלעזר עתידיים כל בעלי אומניות שיעמדו על הקרקע שנאמר (יחזקאל כז, כט) וירדו מאניותיהם כל תופשי משוט מלחים כל חובלי הים על הארץ יעמדו	יבמות ג:א
אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל שנאמר (צפניה ג, ו) הכרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם וכתביב (צפניה ג, ז) אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר רב	יבמות ג:א
אמר ליה רחמנא ליצלק ממדי דקשה ממותא ומי איכא מידי דקשה ממותא נפק דק ואשכח (קהלת ז, כו) ומוצא אני מר ממות את האשה וגו	יבמות ג:א
אמרי אינשי דנפיק מינד טעמא מלפך את לא תעביד הכי שנאמר (ירמיהו ט, ד) למדו לשונם דבר שקר העוה וגו	יבמות ג:א
מקרי ליה רב יהודה לרב יצחק בריה (קהלת ז, כו) ומוצא אני מר ממות את האשה א"ל כגון מאן כגון אמך	יבמות ג:ב
אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה שנאמר (משלי ה, יח) יהי מקורך ברוך ושמח מאשת נעורייך	יבמות ג:ב
כיון שנשא אדם אשה עונותיו מתפקקין שנאמר (משלי יח, כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מהשם	יבמות ג:ב
דכתיב ומוצא אני מר ממות את האשה אמר רבא אשה רעה מצוה לגרשה דכתיב (משלי כב, ז) גרש לך ויצא מדון וישבות דין וקלון	יבמות ג:ב
ואמר רבא קשה אשה רעה כיום סגריי שנאמר (משלי כז, טו) דלף טורד ביום סגריי ואשת מדינים נשתוה	יבמות ג:ב

כמה רעה אשה רעה שגיהנם נמשלה בה (<u>ירמיהו יא, יא</u>) הנני מביא רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא ר' אשה רעה וכתובתה מרובה (<u>איכה א, יד</u>) נתנני ה' בידי לא אוכל קום	יבמות ג:ב
במעורב אמרו זה שמזונותיו תלוין בכספו (<u>דברים כה, לב</u>) בנין ובנותיך נתונים לעם אחר אמר רב חנן בר רבא אמר רב ז' אשת האב (<u>דברים לב, כא</u>) בגוי נבל אכעיסם	יבמות ג:ב
רבי אליעזר אומר אלו הצדוקים וכן הוא אומר (<u>תהלים יד, א</u>) אמר נבל בלבו אין אלהים וגו'	יבמות ג:ב
גזרו על המרחצאות מפני הטבילה קא מחטטי שכבי מפני ששמחים ביום אידם שנאמר (<u>שמואל א יב, טו</u>) והיתה יד ה' בכם ובאבותיכם	יבמות ג:ב
א"ל רבא לרבה בר מארי כתיב (<u>ירמיהו ת, ב</u>) לא יאספו ולא יקברו לדומן על פני האדמה יהיו וכתוב (<u>ירמיהו ת, ג</u>) ונבחר מות מחיים אמר ליה נבחר מות לרשעים שלא יחיו בעולם הזה ויחטאו ויפלו בגיהנם	יבמות ג:ב
אמר רבי אסי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף שנאמר (<u>ישעיהו נז, טז</u>) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי	יבמות ג:ב
רבי יעקב אומר כאילו ממעט הדמות שנאמר (<u>בראשית ט, ו</u>) כי בצלם אלהים עשה את האדם וכתוב בתריה ואתם פרו וגו'	יבמות ג:ב
בן עזאי אומר וכו' אמרו לו לבן עזאי יש נאה דורש וכו' ת"ר (<u>במדבר י, לו</u>) ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל מלמד שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושני רבבות מישראל	יבמות ג:ב
וזה לא עסק בפריה ורביה לא נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישראל אבא חנן אמר משום רבי אליעזר חייב מיתה שנאמר (<u>במדבר ג, ז</u>) ובנים לא היו להם הא היו להם בנים לא מתו	יבמות ד:א
אחרים אומרים גורם לשכינה שתסתלק מישראל שנאמר (<u>בראשית יז, ז</u>) להיות לך לאלהים ולזרעך אחרך בזמן שזרעך אחרך שכינה שורה אין זרעך אחרך על מי שורה על העצים ועל האבנים	יבמות ד:א
ת"ר נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה יוציא ויתן כתובה שמא לא זכה להבנות ממנה אע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר (<u>בראשית טז, ג</u>) מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ללמדך שאין ישיבת חו"ל עולה לו מן המנין	יבמות ד:א
לפיכך חלה הוא או שחלתה היא או שניהם חבושים בבית האסורים אין עולין לו מן המנין א"ל רבא לרב נחמן ויליף מיצחק דכתיב (<u>בראשית כה, ט</u>) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה וגו' וכתוב (<u>בראשית כה, כו</u>) ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם	יבמות ד:א
אמר רבי יצחק יצחק אבינו עקור היה שנאמר (<u>בראשית כה, כא</u>) ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו על אשתו לא נאמר אלא לנוכח מלמד ששניהם עקורים היו	יבמות ד:א
שרה אמנו אילונית היתה שנאמר (<u>בראשית יא, ל</u>) ותהי שרי עקרה אין לה ולד אפי' בית ולד אין לה	יבמות ד:ב
והא בימי דוד אימעות שני דכתיב (<u>תהלים צ, י</u>) ימי שנותינו בהם שבעים שנה והאי שמא לא זכה להבנות הימנה ודלמא איהי דלא זכיא איהי כיון דלא מפקדא אפריה ורביה	יבמות ד:ב
אמר רב אחא בר יעקב שיתין סבי הוינא וכולהו איעקור מפרקיה דרב הונא לבר מאנא דקיימי בנפשאי (<u>קהלת ז, יב</u>) החכמה תחיה בעליה: גירשה מותרת וכו'	יבמות ד:ב
רבי יוחנן בן ברוקה אומר על שניהם הוא אומר (<u>בראשית א, כח</u>) ויברך אותם אלהים ויאמר להם [אלהים] פרו ורבו	יבמות ה:ב
אמר ר' אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון אמר קרא (<u>בראשית א, כח</u>) ומלאו את הארץ וכבשוה איש דרכו וכבש ואין אשה דרכה לכבש	יבמות ה:ב
רב יוסף אמר מהכא (<u>בראשית לה, יא</u>) אני אל שדי פרה ורבה ולא קאמר פרו ורבו	יבמות ה:ב
ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע רבי אבא אומר חובה שנאמר (<u>משלי ט, ח</u>) אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאבהך	יבמות ה:ב
וא"ר אילעא משום רבי אלעזר בר' שמעון מותר לו לאדם לשנות בדבר השלום שנאמר (<u>בראשית נ, טז</u>) אביך צוה וגו' כה תאמרו ליוסף אנא שא נא וגו'	יבמות ה:ב
ר' נתן אומר מצוה שנאמר (<u>שמואל א טז, ב</u>) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני וגו'	יבמות ה:ב
דבי רבי ישמעאל תנא גדול השלום שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו דמעיקרא כתיב (<u>בראשית יח, יב</u>) ואדוני זקן ולבסוף כתיב ואני זקנתי	יבמות ה:ב
וקנה עבדים שיאכלו בתרומה שנאמר (<u>ויקרא כב, יא</u>) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו	יבמות י:א
העובר: אי בת כהן לישראל היא פסיל לה (<u>ויקרא כב, יג</u>) כנעוריה פרט למעוברת אי בת ישראל לכהן היא לא מאכיל לה ילוד מאכיל שאינו ילוד אינו מאכיל	יבמות י:ב
היבם: אי בת כהן לישראל היא פסיל לה (<u>ויקרא כב, יג</u>) ושבא אל בית אביה פרט לשומרת יבם אי בת ישראל לכהן היא לא מאכיל לה (<u>ויקרא כב, יא</u>) קנין כספו אמר רחמנא והא קנין דאחיו הוא	יבמות י:ב
מנא הני מילי אמר רב יהודה אמר רב אמר קרא (<u>ויקרא כב, יב</u>) ובת כהן כי תהיה לאיש זר כיון שנבעלה לפסול לה פסלה האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול ההיא (<u>ויקרא כב, יג</u>) מושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל נפקא מדקאמר רחמנא ושבא אל בית אביה תאכל מכלל דמעיקרא לא אכלה	יבמות ס:א
אי מההיא הוה אמינא לאו הבא מכלל עשה עשה כתב רחמנא האי ללאו לאו (<u>ויקרא כב, י</u>) מוכל זר לא יאכל קדש נפקא	יבמות ס:א
אמר רבינא בר רב שילא מאי קרא דכתיב (<u>ויקרא כב, יב</u>) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל לא תאכל במורם מן הקדשים מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין	יבמות ס:ב
מנין לעובד כוכבים ועבד שבא על בת ישראל ועל כהנת ולויה שפסלוה שנאמר (<u>ויקרא כב, יג</u>) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וגומר מי שיש לו אלמנות וגירושין בה יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין	יבמות ס:ב

<p>ורבי יוסי סבר ככהן גדול מה כהן גדול שזרעו פסול ופוסל אף כל שזרעו פסול פוסל לאפוקי מצרי שני דאין זרעו פסול דכתיב (דברים כג, ט) בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל השם מ"ט אמר קרא (שמות כא, ד) האשה וילדיה תהיה וגו' ממזר פוסל ומאכיל</p>	<p>יבמות ט:א</p>
<p>ת"ר (ויקרא כב, יג) וזרע אין לה אין לי אלא זרעה זרע זרעה מנין ת"ל וזרע אין לה מכל מקום אין לי אלא זרע כשר זרע פסול מנין ת"ל וזרע אין לה</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>רבי עקיבא אומר אינו צריך הרי הוא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות הערל</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>א"ר יוסי בר חנינא אמר קרא זר (ויקרא כב, י) וכל זר זרות אמרתי לך ולא אנינות אימא ולא ערלות הא כתיב (ויקרא כב, י) תושב ושכיר ומה ראית מסתברא ערלות הו"ל לרבוויי שכן (מעשי"ם כרות"ם בדב"ר העב"ד) מחוסר מעשה ומעשה בגופו אמר קרא (שמות יב, מד) ומלתה אותו אז יאכל בו מילת זכריו ועבדיו מעכבת בתרומה</p>	<p>יבמות ע:ב</p>
<p>אי הכי אימא (שמות יב, מח) כל ערל לא יאכל בו בו אינו אוכל אבל אוכל הוא בתרומה</p>	<p>יבמות ע:ב</p>
<p>מי איכא מידי דערלות דגופיה לא מעכבא ביה ערלות דאחריני מעכבא ביה השתא דאמרת בו לדרשה הוא דאתא (שמות יב, מג) כל בן נכר לא יאכל בו למה לי בו</p>	<p>יבמות ע:ב</p>
<p>צריכא (שמות יב, ט) ממנו ממנו למה לי לכדרבה א"ר יצחק אמר מר ר"ע אומר אינו צריך הרי הוא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את הערל ואימא לרבות את האונן א"ר יוסי בר' חנינא אמר קרא (ויקרא כב, י) וכל זר זרות אמרתי לך ולא אנינות אימא ולא ערלותה לי</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>אמר רבא ותסברא (שמות יב, מח) המול לו כל זכר אמר רחמנא ואז יקרב לעשותו והאי לאו בר מהילא הוא אלא הכא במאי עסקינן כגון שחלצתו חמה וניתוב ליה כל שבעה (דאמר שמואל חלצתו חמה נותנין לו כל שבעה) דיהבינן ליה כל שבעה ונימהליה מצפרא בעינן</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>ערל מקבל הזאה שכן מצינו באבותינו שקבלו הזאה כשהן ערלים שנאמר (יהושע ד, יט) והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון בעשרה לא מהילי משום חולשא דאורחא הזאה אימת עביד להו לאו כשהן ערלים ודלמא לא עבוד פסח כלל לא ס"ד דכתיב (יהושע ה, י) ויעשו את הפסח</p>	<p>יבמות ע:א:ב</p>
<p>א"ל רב אשי תניא בהדיא מלו וטבלו ועשו פסחיהן בטהרה אמר רבה בר יצחק אמר רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו שנאמר (יהושע ה, ב) בעת ההיא אמר ה' אל יהושע עשה לך חרבות צורים וגו' ודלמא הנך דלא מהול דכתיב (יהושע ה, ה) כי מולים היו כל העם היוצאים וכל העם הילודים וגו'</p>	<p>יבמות ע:א:ב</p>
<p>א"ר פפא הלכך יומא דעיבא ויומא דשותא לא מהלינן ביה ולא מסוכרינן ביה והאידינא דדשו בה רבים (תהלים קטז, ו) שומר פתאים השם</p>	<p>יבמות ע:ב:א</p>
<p>כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר לא היה יום שלא נשבה בו רוח צפונית בחצי הלילה שנא' (שמות יב, כט) ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור וגו'</p>	<p>יבמות ע:ב:א</p>
<p>ר' יהודה אומר לא ימול מפני שסכנה היא לו אמרו לו והלא הרבה מלו בימי בן כוזיבא והולידו בנים ובנות שנאמר (בראשית יז, יג) המול ימול אפי' מאה פעמים ואומר (בראשית יז, יד) את בריתי הפר לרבות את המשוך</p>	<p>יבמות ע:ב:א</p>
<p>דתניא ר"ע אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות הערל</p>	<p>יבמות ע:ב:ב</p>
<p>רבי יהודה מכשיר בקטן ופוסל באשה ובאנדרוגינוס מאי טעמא דרבנן דכתיב (במדבר יט, יז) ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת הנך דפסלי באסיפה פסולין בקידוש הנך דכשרין באסיפה כשרים בקידוש (במדבר יט, יט) והזה הטהור על הטמא טהור מכלל שהוא טמא לימד על טבול יום שכשר בפרה</p>	<p>יבמות ע:ב:ב</p>
<p>ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מנלן דתניא ר' שמעון אומר (דברים כו, יד) לא בערתי ממנו בטמא בין שאני טמא והוא טהור בין שאני טהור והוא טמא</p>	<p>יבמות ע:ב:ב</p>
<p>והיכא מזהר על אכילתו איני יודע טומאת הגוף בהדיא כתיב ביה (ויקרא כב, ו) נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הכי קמיבעיא ליה טומאת עצמו מנין ת"ל לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ולהלן הוא אומר (דברים טו, כב) בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל ותנא דבי רבי ישמעאל אפי' טמא וטהור אוכלין על שולחן אחד בקערה אחת ואינן חוששין</p>	<p>יבמות ע:ב:ב</p>
<p>דתניא רבי עקיבא אומר (ויקרא כב, ד) איש איש לרבות את הערל בזרעו של אהרן הוי אומר זו תרומה</p>	<p>יבמות ע:ד:א</p>
<p>דאמר ריש לקיש א"ר סמיה מנין למעשר שני שנטמא שמותר לסוכו שנאמר (דברים כו, יד) ולא נתתי ממנו למת למת הוא דלא נתתי הא לחי דומיא דמת נתתי</p>	<p>יבמות ע:ד:א</p>
<p>אמר רבה בר אבוב מאי דכתיב (במדבר יח, ח) ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה ואמר רחמנא לך שלך תהא להסקה תחת תבשילך</p>	<p>יבמות ע:ד:א</p>
<p>מנא הני מילי א"ר יוחנן משום ר' ישמעאל אמר קרא (ויקרא כב, ד) איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב וגו' אי זהו דבר ששונה</p>	<p>יבמות ע:ד:א</p>

יבמות ע:ב:	אמר רבא אמר רב חסדא תלתא קראי כתיבי כתיב (ויקרא כב, ו) ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים הא רחץ טהור וכתבי (ויקרא כב, ז) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וכתבי (ויקרא יב, ח) וכפר עליה הכהן וטהרה הא כיצד כאן למעשר כאן לתרומה כאן לקדשים
יבמות ע:ב:	ביולדת כתיב (ויקרא יב, ד) עד מלאת ימי טהרה כיון שמלאו ימיה טהרה וכתבי וכפר עליה הכהן וטהרה
יבמות ע:ב:	אמר קרא וכפר עליה הכהן וטהרה מכלל שהיא טמאה ואי ס"ד בקדשים איקרי כאן (ויקרא ז, יט) והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל אלא שמע מינה בתרומה
יבמות ע:ב:	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי ומי מצית אמרת תרומה כתיבא הכא והתניא (ויקרא יב, ב) דבר אל בני ישראל אין לי אלא בני ישראל גירות ושפחה משוחררת מנין תלמוד לומר אשה ואי סלקא דעתך בתרומה גירות ושפחה בנות מיכל תרומה נינהו והכתיב (ויקרא יב, ד) בכל קדש לא תגע לרבות התרומה
יבמות ע:ה:	דאי כתב רחמנא ביולדת משום דמרובה טומאתה אבל בזב אימא לא ואי כתב רחמנא בזב דלא הותר מכללו אבל יולדת אימא לא צריכא (ויקרא יא, לב) במים יובא וטמא עד הערב למה לי א"ר זירא לנגיעה דתניא וטמא יכול לכל ת"ל וטהר אי וטהר יכול לכל ת"ל וטמא הא כיצד כאן למעשר כאן לתרומה
יבמות ע:א:	אמר אביי אטו כ"ע יעקב אבינו הואי דכתיב ביה (בראשית מט, ג) כחי וראשית אוני שלא ראה קרי מימיו
יבמות ע:א:	פצוע דכא וכרות שפכה מותרין בגירות ומשוחררת ואינן אסורין אלא מלבא בקהל שנאמר (דברים כג, ב) לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל השם
יבמות ע:א:	פצוע דכא ישראל מותר בנתינה ואי ס"ד בקדושתיה קאי אקרי כאן (דברים ג, ג) לא תתחתן במ
יבמות ע:א:	מתיב רב יוסף (מלכים א ג, א) ויתחתן שלמה את בת פרעה מלך מצרים גיורי גיירה והא לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה
יבמות ע:ב:	אמר רב פפא אנן משלמה ליקו ונתיב שלמה לא נסיב מידי דכתיב ביה (מלכים א יא, ב) מן הגוים אשר אמר ה' אל בני ישראל לא תבואו בהם והם לא יבואו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה אלא קשיא ויתחתן מתוך אהבה יתירה שאהבה מעלה עליו הכתוב כאילו נתחתן בה
יבמות ע:ב:	א"ר יוחנן דאמר קרא (שמואל א יז, נה) וכראות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי ולא ידע ליה
יבמות ע:ב:	והכתיב (שמואל א טז, כא) ויאהבהו מאד ויהי לו נושא כלים אלא אאבנה קא משאיל ואביו לא ידע ליה והכתיב (שמואל א יז, יב) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים
יבמות ע:ב:	מ"ט אמר ליה שאל עליה דכתיב (שמואל א יז, לח) וילבש שאול את דוד מדיו כמדתו וכתבי ביה בשאול (שמואל א ט, ב) משכמו ומעלה גבוה מכל העם א"ל דואג האדומי עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו
יבמות ע:ב:	אם לאו מ"ט דקאתי מרות המואביה א"ל אבנר תנינא עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית אלא מעתה ממזר ולא ממזרת ממזר כתיב מום זר מצרי ולא מצרית שאני הכא דמפרש טעמא דקרא (דברים כג, ה) על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו של איש לקדם ולא דרכה של אשה לקדם היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים ונשים לקראת נשים
יבמות ע:א:	אקשי להו דואג כל הני קושייתא אישתיקו בעי לאכרוזי עליה מיד (שמואל ב יז, כה) ועמשה בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש וכתבי (דברי הימים א ג, יז) יתר הישמעאלי
יבמות ע:א:	כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובא אם קודם מעשה אמרה שומעין לו ואם לאו אין שומעין לו שאני הכא דהא שמואל ובית דינו קיים מכל מקום קשיא הכא תרגמו (תהלים מה, יד) כל כבודה בת מלך פנימה
יבמות ע:א:	ואיתימא ר' יצחק אמר קרא (בראשית יח, ט) ויאמרו אליו איה שרה אשתך וגו' כתנאי עמוני ולא עמונית מואבי ולא מואבית דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר (דברים כג, ה) על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים דרכו של איש לקדם וכו'
יבמות ע:א:	דרש רבא מאי דכתיב (תהלים קטז, טז) פתחת למוסרי אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם שני מוסרות שהיו עלי פתחתם רות המואבית ונעמה העמונית
יבמות ע:א:	דרש רבא מאי דכתיב (תהלים מ, ו) רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו אלי לא נאמר אלא אלינו מלמד שהיה רחבעם יושב בחיקו של דוד אמר לו עלי ועליך נאמרו שתי מקראות הללו
יבמות ע:א:	דרש רבא מאי דכתיב (תהלים מ, ח) אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי אמר דוד אני אמרתי עתה באתי ולא ידעתי שבמגילת ספר כתוב עלי התם כתיב (בראשית יט, טו) הנמצאות הכא כתיב (תהלים פט, כא) מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי
יבמות ע:ב:	דתני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן (ויקרא כא, יד) כי אם בתולה מעמיו יקח אשה להביא גירות מכנה שהיא כשרה לכהונה
יבמות ע:ב:	אמר ר' יהודה הרי הוא אומר (דברים כג, ט) בנים אשר יולדו להם דור שלישי הכתוב תלאן בלידה
יבמות ע:ח:	יכולין ממזרים לטיהר כיצד ממזר נשא שפחה הולד עבד שחררו נמצא בן חורין אלמא בתר דידה שדינן ליה שאני התם דאמר קרא (שמות כא, ד) האשה וילדיה תהיה לאדוניה
יבמות ע:ח:	מנין לאחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד שנאמר (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו יכול אפי' אחד מן הכנענים שבא על אחת מן האומות והוליד בן שאתה רשאי לקנותו בעבד ת"ל אשר הולידו בארצכם מן הנולדים בארצכם ולא מן הגרים בארצכם
יבמות ע:ח:	אמר רב חנא בר אדא נתינים דוד גזר עליהם שנאמר (שמואל ב כא, ב) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם והגבעונים לא מבני ישראל המה וגו' מאי טעמא גזר עלייהו דכתיב (שמואל ב כא, א) והיה רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחת שנה ראשונה אמר להם שמא עובדי עבודת כוכבים יש בכם דכתיב (דברים יא, טז) ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם ועצר את השמים ולא יהיה מטר וגו' בדקו ולא מצאו
יבמות ע:ח:	שניה אמר להם שמא עובדי עבירה יש בכם דכתיב (ירמיהו ג, ג) וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך וגו' בדקו ולא מצאו
יבמות ע:ח:	שלישית אמר להם שמא פוסקי צדקה ברבים יש בכם ואין נותנין דכתיב (משלי כה, יד) נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת שקר בדקו ולא מצאו אמר אין הדבר תלוי אלא בי מיד ויבקש דוד את פני השם

<p>מאי היא אמר ריש לקיש ששאל באורים ותומים מאי משמע א"ר אלעזר אתיא פני פני כתיב הכא ויבקש דוד את פני ה' וכתב התם (במדבר כז, כא) ושאל לו במשפט האורים לפני ה' ויאמר ה' אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים אל שאול שלא נספד כהלכה ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים וכי היכן מצינו בשאול שהמית הגבעונים אלא מתוך שהרג נוב עיר הכהנים שהיו מספיקין להם מים ומזון מעלה עליו הכתוב כאילו הרגן</p>	<p>יבמות ע:ב</p>
<p>אין דאמר ריש לקיש מאי דכתיב (צפניה ב, ג) בקשו את ה' כל עוני ארץ אשר משפטו פעלו באשר משפטו שם פעלו אמר דוד שאול נפקו להו</p>	<p>יבמות ע:ב</p>
<p>ולא דרכיה למספדיה נתינים ניקרינהו ונפייסינהו (שמואל ב כא, ב) ויקרא המלך לגבעונים ויאמר אליהם מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת ה' ויאמרו לו הגבעונים אין לנו כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש וגו</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והביישנין וגומלי חסדים רחמנים דכתיב (דברים יג, יח) ונתן לך רחמים ורחמך והרבך ביישנין דכתיב (שמות כ, טז) בעבור תהיה יראתו על פניכם גומלי חסדים דכתיב (בראשית יח, יט) למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו (שמואל ב כא, ח) ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפיושת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזילי המחולתי מאי שנא הני אמר רב הונא העבירום לפני ארון כל שארון קולטו למיתה כל שאין ארון קולטו לחיים</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>מתיב רב חנא בר קטינא (שמואל ב כא, ז) ויחמול המלך על מפיושת בן יהונתן בן שאול שלא העבירו וכי משוא פנים יש בדבר אלא שהעבירו וקלטו ובקש עליו רחמים ופלטו</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>והא כתיב (דברים כד, טז) לא יומתו אבות על בנים וגו' אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא (שמואל ב כא, ז) ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתן מים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח עליהם יומם וחית השדה לילה</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>והא כתיב (דברים כא, כג) לא תלין נבלתו על העץ אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק מוטב שתעקר אות אחת מן התורה ויתקדש שם שמים בפרהסיא</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>סלקא דעתך דכתיב (מלכים א ט, כב) ומבני ישראל לא נתן שלמה עבד ודלמא דוגזר בעלמא אלא מהכא (דברי הימים ב ב, טז) ויספר שלמה כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל [וגו'] וימצאו מאה וחמשים אלף [וגו'] ויעש מהם שבעים אלף (נושא) סבל ושמונים אלף חוצב בהר</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>ונתינים דוד גזר עליהם משה גזר עליהם דכתיב (דברים כט, ז) מחוטב עציך עד שואב מימך משה גזר להווא דרא דוד גזר לכולי דרא</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>ואכתי יהושע גזר עליהו דכתיב (יהושע ט, כז) ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים לעדה ולמזבח ה' יהושע גזר בזמן שבית המקדש קיים דוד גזר בזמן שאין בית המקדש קיים</p>	<p>יבמות ע:א</p>
<p>ואם בעלו קנו מתו אחין ועמדו הן ועשו מאמר בנשותיהן ונתנו גט או חלצו מה שעשו עשו ואם בעלו קנו ואסור לקיימן משום שנאמר (דברים כג, ב) לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל השם</p>	<p>יבמות ע:ב</p>
<p>תנא דבי רבי עקיבא היא דאמר מחייבי לאוין דשאר הוי ממזר מחייבי לאוין גרידי לא הוי ממזר איקרי כאן (דברים כה, ז) להקים לאחיו שם והא לאו בר הכי הוא</p>	<p>יבמות ע:ב</p>
<p>ואנא דאמרי כרבי יוסי דתניא בסדר עולם (דברים ל, ה) אשר ירשו אבותיך וירשתה ירושה ראשונה ושניה יש להן ושלישית אין להן</p>	<p>יבמות פ:ב</p>
<p>אמר רבא בר המדורי אסברא לי (ויקרא יח, כב) ואת זכר לא תשכב משכבי אשה אי זהו זכר שיש בו שני משכבות הוי אומר זה אנדרוגינוס ורבנן אע"ג דאית ביה שני משכבות את זכר כתיב</p>	<p>יבמות פ:ב</p>
<p>תנא דבי רבי ישמעאל (במדבר ה, ו) איש או אשה כי יעשו מכל חטאות האדם השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה אי מההיא הוה אמינא לאו השוה בכל אבל לאו שאינו שוה בכל לא</p>	<p>יבמות פ:ב</p>
<p>אי מה תרומה חייבין עליו מיתה וחומש אף מעשר חייבין עליו מיתה וחומש אמר קרא (ויקרא כב, ט) ומתו בו כי יחללוהו ויסף חמישיתו עליו בו ולא במעשר עליו ולא על מעשר ורבנן מה תרומה טובלת אף מעשר ראשון נמי טובל</p>	<p>יבמות פ:א</p>
<p>אמר רב ששת מאי אינה אוכלת דקתני אינה נותנת רשות לתרום מכלל דנשואה נותנת רשות אין והתניא (במדבר יח, לא) ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם לימד על נשואה בת ישראל שנותנת רשות לתרום אתה אומר רשות לתרום</p>	<p>יבמות פ:א</p>
<p>מאי טעמא דר' עקיבא דכתיב (במדבר יח, כו) ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם בלויים</p>	<p>יבמות פ:ב</p>
<p>דאמר ר' יהושע ב"ל בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים לויים וזה אחד מהם (יחזקאל מד, טו) והכהנים הלויים בני צדוק ור"ע הכא לא מצית אמרת דכתיב (במדבר יח, לא) ואכלתם אותו בכל מקום מי שיכול לאוכלו בכל מקום יצא כהן שאין יכול לאוכלו בבית הקברות</p>	<p>יבמות פ:ב</p>
<p>ומנא לן דלא סליקו בימי עזרא דכתיב (עזרא ת, טו) ואקבצם אל הנהר הבא על אהוא ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם</p>	<p>יבמות פ:ב</p>
<p>אמר רב חסדא בתחלה לא היו מעמידים שוטרי' אלא מן הלויים שנאמר (דברי הימים ב יט, יא) ושוטרים הלויים לפניכם עכשיו אין מעמידין שוטרים אלא מישראל שנאמר ושוטרים הרבים בראשיכם</p>	<p>יבמות פ:ב</p>
<p>ניסת לכהן תאכל בתרומה מת ולה הימנו בן תאכל בתרומה מת בנה מכהן לא תאכל בתרומה מת בנה מלוי לא תאכל במעשר מת בנה מישראל חוזרת לבית אביה ועל זו נאמר (ויקרא כב, יג) ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל</p>	<p>יבמות פ:א</p>
<p>אמר רב חסדא אמר רבינא בר שילא מאי קרא (ויקרא כב, יב) היא בתרומת הקדשים לא תאכל במורם מן הקדשים לא תאכל</p>	<p>יבמות פ:א</p>
<p>דתנא דבי ר' ישמעאל (במדבר ל, ז) ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה מה ת"ל והלא מוצאה מכלל אב ומוצאה מכלל בעל</p>	<p>יבמות פ:א</p>
<p>ורבא אמר (ויקרא ז, יד) ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו אתה ובניך ובנותיך אתך בזמן שאתך</p>	<p>יבמות פ:א</p>

הא אישתיק מהימן אלמא עד אחד מהימן מדאורייתא מנא לן דתניא (ויקרא ד, כג) או הודע אליו חטאתו ולא שיודיעוהו אחרים יכול אע"פ שאינו מכחישו יהא פטור תלמוד לומר או הודע אליו	יבמות פז:ב
דכתיב (בראשית מב, ח) ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו ואמר רב חסדא מלמד שיצא בלא חתימת זקן ובא בחתימת זקן סוף סוף תרי ותרי נינהו	יבמות פח:א
מתיב רבא מנין שאם לא רצה דפנו ת"ל (ויקרא כא, ח) וקדשתו בעל כרחו	יבמות פח:ב
מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה דכתיב (במדבר יח, לב) ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואם אין קדוש נשיאות חטא למה	יבמות פט:ב
מנין שהפקר ב"ד היה הפקר שנא' (עזרא י, ח) כל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה	יבמות פט:ב
ר' אלעזר אמר מהכא (יהושע יט, נא) אלה הנחלות אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטות בני ישראל וכי מה ענין ראשים אצל אבות אלא לומר לך מה אבות מנחלין בניהם כל מה שירצו אף ראשים מנחלין את העם כל מה שירצו להתיר בשר באכילה אבל בעלים נתכפרו בו סוף סוף קמתקרא אכילת בשר וכתיב (שמות כט, לג) ואכלו אתם אשר כפר בהם מלמד שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים א"ל שב ואל תעשה שאני	יבמות פט:ב יבמות צא:א
ת"ש (דברים יח, טו) אליו תשמעון אפילו אומר לך עבור על אחת מכל מצות שבתורה כגון אליהו בהר הכרמל הכל לפי שעה שמע לו שאני התם דכתיב אליו תשמעון וליגמר מיניה מיגדר מילתא שאני	יבמות צב:ב
מנלן דכתיב (ויקרא כא, ב) כי אם לשארו הקרוב אליו ואמר מר שארו זו אשתו וכתיב (ויקרא כא, ד) לא יטמא בעל בעמיו להחלו יש בעל שמיטמא ויש בעל שאין מיטמא הא כיצד מיטמא הוא לאשתו כשרה ואינו מיטמא לאשתו פסולה	יבמות צב:ב
אמרו לה מת בעליך ונתקדשה ואחר כך בא בעלה מותרת לחזור לו אע"פ שנתן לה אחרון גט לא פסלה מן הכהונה את זו דרש רבי אלעזר בן מתאי (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה ולא מאיש שאינו אישה	יבמות צב:א
אמר רב מנין שאין קדושין תופסין ביבמה שנאמר (דברים כה, ה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר לא תהא בה הויה לזר	יבמות צב:ב
דרבי חייא א"ל שפיר עבדת דתניא (דברים יד, כג) למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים אלו שבתות וי"ט	יבמות צג:א
אמר ליה והא אקריון בחלמא קנה רצוץ מאי לאו הכי קאמרי לי (מלכים ב יח, כא) הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה לא הכי קאמרי לך (ישעיהו מב, ג) קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה	יבמות צג:ב
רבי דתניא (דברים כג, טז) לא תסגיר עבד אל אדוניו ר' אומר בלוקח עבד על מנת לשחררו הכתוב מדבר	יבמות צג:ב
דתניא (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה אפילו לא נתגרשה אלא מאישה פסולה לכהונה והיינו ריח הגט דפוסל בכהונה	יבמות צד:א
לר"ע דאמר חמותו לאחר מיתה לאו בשרפה דתניא (ויקרא כ, יד) באש ישרפו אותו ואתהן אותו ואת אחת מהן	יבמות צד:ב
אחות אשה דבמזיד לא אסירא מדאורייתא בשוגג לא גזרו בה רבנן ומנלן דלא אסירא דתניא (במדבר ה, יג) אותה אותה שכיבתה אוסרתה ואין שכיבת אחותה אוסרתה	יבמות צה:א
אמר ריש לקיש מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב (ויקרא כ, יד) באש ישרפו אותו ואתהן וכי כל הבית כולו בשרפה אם אינו ענין לשרפה תנהו ענין לאיסורא	יבמות צה:א
ר' יעקב בר אידי א"ל (יהושע יא, טו) כאשר צוה ה' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה ה' את משה וכי על כל דבר שאמר יהושע היה אומר להם כך אמר לי משה אלא יהושע יושב ודורש סתם והכל יודעין שתורתו של משה היא אף ר' אלעזר תלמידך יושב ודורש סתם והכל יודעין כי שלך היא	יבמות צז:ב
אמר רב מאי דכתיב (תהלים סא, ה) אגורה באהלך עולמים וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל ת"ח שאומרים דבר שמועה מפי בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר	יבמות צז:ב
אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא מאי קראה (שיר השירים ז, ז) וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים ככומר של ענבים מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעוה"ז שפתותיהם דובבות בקבר	יבמות צז:א
א"ל רב פפא לאביי אלא מעתה גבי אחותו דכתיב (ויקרא כ, יז) איש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו הכי נמי דרך קיחה הוא דאסור דרך שכיבה שרי	יבמות צז:א
רבא אמר אנס אשה מותר לישא בתה מהכא כתיב (ויקרא יח, ז) ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה הא בת בנה דידיה ובת בתה דידיה גלי וכתיב ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח הא כיצד כאן באונסין כאן בנשואין	יבמות צז:א
אמר רב מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב (דברים כג, א) לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו כנף שראה אביו לא יגלה	יבמות צז:א
דבאנוסה כתיב דכתיב מעילויה דקרא (דברים כב, כט) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף	יבמות צז:א
אמר רבא הא דאמור רבנן אין אב למצרי לא תימא משום דשטופי בזמה דלא ידיע אבל ידיע חיישינן אלא אפילו ידיע נמי לא חיישינן דהא אחין תאומים דטפה אחת היה ונחלקה לשתיים וקתני סיפא לא חולצין ולא מייבמין ש"מ אפקורי אפקריה רחמנא לזרעיה דכתיב (יחזקאל כג, כ) בשר חמורים בשרם וזרמת סוסים זרמתם	יבמות צח:א
ואמר (יונה ג, א) ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר שנית דברה עמו שכינה שלישית לא דברה עמו שכינה	יבמות צח:א
והא כתיב (מלכים ב יד, כה) הוא השיב [את] גבול ישראל מלבא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא	יבמות צח:א

יבמות ק:ב	אמר שמואל עשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל הולד שתוקי מאי שתוקי אילימא שמשתקים אותו מנכסי אביו פשיטא מי ידעינן אבוה מנו אלא שמשתקין אותו מדין כהונה מאי טעמא אמר קרא (במדבר כה, יג) והיתה לו ולזרעו אחריו בעינן זרעו מיוחס אחריו וליכא
יבמות ק:ב	מתקיף לה רב פפא אלא מעתה גבי אברהם דכתיב (בראשית יז, ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו התם מאי קא מזהר ליה רחמנא הכי קאמר ליה לא תנסב עובדת כוכבים ושפחה דלא ליזיל זרעך בתרה
יבמות ק:ב	וחכמים אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת ומן השמים ירחמו שנאמר (תהלים קטז, ו) שומר פתאים השם
יבמות ק:ב	אמר שמואל משום רבי ישמעאל (במדבר ה, יג) והיא לא נתפשה אסורה הא נתפשה מותרת
יבמות ק:א:ב	שנאמר (שיר השירים ד, ז) כולך יפה רעיתי ומום אין בך ואיך ההוא לעיני מאי עביד ליה ההוא לכדראבא הוא דאתא
יבמות ק:א:ב	צריכי דייני למיקבע דוכתא דכתיב (דברים כה, ז) ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים
יבמות ק:ב:א	גר דן את חבירו דבר תורה שנאמר (דברים יז, טו) שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך עליך הוא דבעינן מקרב אחיך אבל גר דן את חבירו גר
יבמות ק:ב:א	ולענין חליצה עד שיהא אביו ואמו מישראל שנאמר ונקרא שמו בישראל
יבמות ק:ב:ב	סנדל התפור בפשתן אין חולצין בו שנאמר (יחזקאל טז, י) ואנעלך תחש ואימא תחש אין מידי אחרינא לא נעל נעל ריבה אי נעל נעל ריבה אפי' כל מילי נמי
יבמות ק:ב:ב	אמר ליה רב כהנא לשמואל ממאי דהאי וחליצה נעלו מעל רגלו מישלף הוא דכתיב (ויקרא יד, מ) וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע
יבמות ק:ב:ב	ואימא זרוזי הוא דכתיב (במדבר לא, ג) החלצו מאתכם אנשים לצבא התם נמי שלופי מביתא לקראבא
יבמות ק:ב:ב	והכתיב (איוב לו, טו) יחלץ עני בעניו בשכר עניו יחלצו מדינה של גיהנם אלא הא דכתיב (תהלים לד, ח) חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם בשכר יראיו יחלצם מדינה של גיהנם אלא הא דכתיב (ישעיהו נח, יא) ועצמותיך יחליץ ואמר רבי אלעזר זו מעולה שבברכות ואמר רבא זרוזי גרמי אין משמע הכי ומשמע הכי דהכא
יבמות ק:ב:ב	ר"ג עמא דחלץ ליה מריה מיניה דכתיב (הושע ה, ו) בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את ה' ולא ימצאו חלץ מהם
יבמות ק:ב:ב	רגלים פרט לבעלי קבין שאני הכא דכתיב (דברים כה, ט) מעל רגלו אי הכי למעלה מן הארכובה נמי מעל ולא מעל דמעל
יבמות ק:ג:א	מתיב רב כהנא (דברים כח, נז) ובשליטה היוצאת מבין רגליה אמר אביי בשעה שכורעת לילד נועצת עקביה בירכותיה ויולדת
יבמות ק:ג:א	ת"ש (שמואל ב יט, כה) לא עשה רגליו ולא עשה שפמו לישנא מעליא תא שמע (שמואל א כד, ד) ויבא שאול להסך את רגליו לישנא מעליא ת"ש (שופטים ג, כד) אך מסיך הוא רגליו בחדר המקירה לישנא מעליא בין רגליה כו' לישנא מעליא
יבמות ק:ג:א	אמר רבי יוחנן שבע בעילות בעל אותו רשע באותו היום שנאמר (שופטים ה, כז) בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע שם נפל שדוד
יבמות ק:ג:ב	אמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי כל טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים שנא' (בראשית לא, כד) השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע בשלמא רע לחיי אלא טוב אמאי לא אלא ש"מ טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים
יבמות ק:ג:ב	בית המוסגר מטמא מתוכו מוחלט מתוכו ומאחוריו וזה מטמאין בביאה ואי ס"ד כדמכתת דמי והא בעינן (ויקרא יד, מו) והבא אל הבית וליכא שאני התם דאמר קרא (ויקרא יד, מה) ונתן את הבית אפילו בשעת נתיצה קרוי בית
יבמות ק:ג:ב	היו בה כמה זיתים כיון שננסס ממנה כזית לבית טהור טמאתהו אי אמרת בשלמא מוחלטת היינו דאיתקש למת אלא אי אמרת מוסגרת אמאי איתקש למת שאני התם דאמר קרא (ויקרא יג, נב) ושרף את הבגד אפילו בשעת שריפה קרוי בגד וליגמר מיניה איסור מטומאה לא גמרינן
יבמות ק:ד:ב	אמר ליה רבי אלעזר (דברים כה, ט) ככה יעשה כל דבר שהוא מעשה מעכב
יבמות ק:ה:א	אמר רבי אליעזר (דברים כה, ט) ככה יעשה שהוא מעשה מעכב אלא פשיטא רבי עקיבא וקתני רקקה ולא חליצה ולא קראה חליצתה פסולה
יבמות ק:ה:א	בעו מינה גידמת מהו שתחלוץ יבמה שרקקה דם מהו (דניאל י, כא) אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת
יבמות ק:ה:א	אמר רבי יונתן מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו מתקרע שנא' (שמואל א ג, יד) לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר הוא בדברי תורה
יבמות ק:ה:א	משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתים כבן שמנה עשרה שנה באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם שנא' (שמואל א ב, לג) וכל מרבית ביתך ימותו אנשים לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו ועסקו בתורה וחיו והיו קורין אותן משפחת יוחנן על שמו
יבמות ק:ה:א	אמר רב מנין לגזר דין של צבור שאינו נחתם אינו נחתם והא כתיב (ירמיהו ב, כב) כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נחתם עונך לפני
יבמות ק:ה:א	אלא מנין שאפי' נחתם מתקרע שנאמר (דברים ז, ז) מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו
יבמות ק:ה:א	והכתיב (ישעיהו נה, ו) דרשו ה' בהמצאו לא קשיא האי ביחיד הא בציבור יחיד אימת אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ
יבמות ק:ה:א	יכול יהא דם היוצא מפיו האמה טמא ת"ל (ויקרא טו, ב) זובו טמא ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא
יבמות ק:ה:ב	ור' שמעון בר רבי הווי יתבי פתח חד מינייהו ואמר המתפלל צריך שיתן עיניו למטה שנאמר (מלכים א ט, ג) והיו עיני ולבי שם כל הימים וחד אמר עיניו למעלה שנאמר (איכה ג, מא) נשא לבבנו אל כפים

חליצה מעושיית וגט מעושה זימנין כשר זימנין פסול הא דאמר רוצה אני הא דלא אמר רוצה אני דתניא (ויקרא כב, יח) יקריב אותו מלמד שכופין אותו יכול בעל כרחו ת"ל לרצונו	יבמות ק:א
מצות חליצה בא הוא ויבמתו לבית דין והן משיאין לו עצה ההוגנת לו שנאמר (דברים כה, ח) וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והיא אומרת מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי	יבמות ק:ב
תנא אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (איכה ה, ד) מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו בשעת הסכנה נתבקשה הלכה זו הרי שיצאה מראשון בגט ומשני במיאון מהו שתחזור לראשון	יבמות ק:ב
אבא שאול אומר הכונס את יבמתו לשם נוי לשם אישות לשם דבר אחר כאילו פוגע בערוה וקרוב בעיני להיות הולד ממזר בהבאת שלום דכתיב (תהלים לד, טו) בקש שלום ורדפהו	יבמות ק:ט:א
בהבאת שלום דכתיב (תהלים לד, טו) בקש שלום ורדפהו ואמר רבי אבהו אתיא רדיפה רדיפה הכא (תהלים לד, טו) בקש שלום ורדפהו וכתיב התם (משלי כא, כ) רודף צדקה וחסד ימצא חיים צדקה וכבוד	יבמות ק:ט:ב
דא"ר יצחק מאי דכתיב (משלי יא, טו) רע ירוע כי ערב זר רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים ולערבי שלציון ולתוקע עצמו לדבר הלכה מקבלי גרים כר' חלבו דאמר ר' חלבו קשים גרים לישראל כספחת	יבמות ק:ט:ב
מאי טעמא אמר רב פפא אמר קרא (דברים ה, א) ולמדתם ועשייתם כל שישנו בעשיה ישנו בלמידה כל שאינו בעשיה אינו בלמידה	יבמות ק:ט:ב
אמר רבי יונתן לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין יריכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו שנאמר (שיר השירים ג, ז) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל וגו' מפחד בלילות מפחד של גיהנם שדומה ללילה מתניתין דלא כרבי מאיר קרי כאן (דברים כה, ז) להקים לאחיו שם והאי לאו בר הכי הוא	יבמות ק:ט:ב ק:יא:ב
אמר רב כל יבמה שאין אני קורא בשעת נפילה יבמה יבא עליה הרי היא כאשת אח שיש לו בנים ואסורה ואימא הכי נמי אמר קרא (דברים כה, ה) כי ישבו אחים יחדו אפילו בן יום אחד	יבמות ק:יא:ב
א"ר יצחק דבר תורה שוטה מתגרשת מידי דהוה אפקחת בעל כרחו ומה טעם אמרו אינה מגורשת שלא ינהגו בה מנהג הפקר היכי דמי אילימא דיודעת לשמור גיטה ויודעת לשמור עצמה מי נהגי בה מנהג הפקר אלא דאין יודעת לשמור לא גיטה ולא עצמה דבר תורה שוטה מתגרשת והא אמר דבי רבי ינאי (דברים כד, א) ונתן בידה מי שיש לה יד לגרש עצמה יצתה זו שאין לה יד לגרש עצמה ותנא דבי רבי ישמעאל (דברים כד, א) ושלחה מביתו מי שמשלחה ואינה חוזרת יצתה זו שמשלחה וחוזרת	יבמות ק:יג:ב
ת"ש (ויקרא יא, מב) לא תאכלום כי שקץ הם לא תאכלום להזהיר הגדולים על הקטנים מאי לאו דאמר להו לא תאכלו לא דלא ליספו ליה בידים	יבמות ק:יד:א
תא שמע (ויקרא יז, יב) כל נפש מכם לא תאכל דם להזהיר הגדולים על הקטנים מאי לאו דאמר להו לא תאכלו לא דלא ליספו להו בידים	יבמות ק:יד:א
ת"ש (ויקרא כא, א) אמור ואמרת להזהיר גדולים על הקטנים מאי לאו דאמר להו לא תיטמו לא דלא ליטמו להו בידים וצריכי דאי אשמעינן שקצים	יבמות ק:יד:א
אמר רב חסדא נתייבמה יבמה נכנס לנחלה על פיה הם דרשו מדרש כתובה אנו לא נדרוש מדרש תורה (דברים כה, ו) יקום על שם אחיו אמר רחמנא והרי קם	יבמות ק:יז:א
אלא כלה מ"ט סניא לחמותה דמגלה לבנה כל דעבדה אשת אב נמי סניא לבת הבעל דמגלה לאביה כל דעבדה ורבנן (משלי כז, יט) כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם	יבמות ק:יז:א
טעמא דאמרה לא מת הא אישתיקא תנשא הא אין צרה מעידה לחברתה לא מת איצטריכא ליה סד"א הא מיית והא דקאמרה לא מת לקלקולה לצרה היא דקמיכוונא (שופטים טז, ז) ותמות נפשה עם פלשתים קאמרה קמשמע לן	יבמות ק:יח:א
רבי אלעזר לדבריהם קאמר להו לדידי צרה מעידה לחברתה ואף על גב דלא אינסיב מנסבינן לה אלא לדידכו אודו לי מיהת דהיכא דאינסיב מנסבינן לה משום דהיא לא מקלקלא נפשה ורבנן (שופטים טז, ז) תמות נפשי עם פלשתים הוא דקעבדה	יבמות ק:כ:א
פדחת ולא פרצוף פנים פרצוף פנים ולא פדחת אין מעידין עד שיהו שניהם עם החוטם אמר אביי ואיתימא רב כהנא מאי קרא (ישעיהו ג, ט) הכרת פניהם ענתה במ	יבמות ק:כ:א
ומר מאי טעמא עבד הכי מיטעא טעינא אנא סברי כיון דקוו וקיימי כמים שיש להם סוף דמי ולא היא כיון דאיכא גלי אימור גלי אשפלו קרי שמואל עליה דרב (משלי יב, כא) לא יאונה לצדיק כל און קרי רב עליה דשמואל (משלי יא, יד) ותשועה ברוב יועץ אמרו לו לרבי מאיר אין מזכירין מעשה נסים מאי מעשה נסים אילימא דלא אכיל ולא אישתי והכתיב (אסתר ד, טז) וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו אלא דלא ניים	יבמות ק:כא:א ק:כא:ב
רבי אבא אע"פ כן מת בנו בצמא שנאמר (תהלים נ, ג) וסביביו נשערה מאד מלמד שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם סביביו כחוט השערה	יבמות ק:כא:ב
ר' חנינא אמר מהכא (תהלים פט, ח) אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו	יבמות ק:כא:ב
דאמר רבי חנינא דבר תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה וחקירה שנאמר (ויקרא כד, כב) משפט אחד יהיה לכם ומה טעם אמרו דיני ממונות אין צריכין דרישה וחקירה שלא תנעול דלת בפני לויין	יבמות ק:כב:ב
אשת איש לעלמא כדיני נפשות דמי אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר (ישעיהו נד, ג) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך	יבמות ק:כב:ב